

Witold A. Werner

Rewitalizacja stale aktualna = Revitalization is ever current

Problemy Rozwoju Miast 10/1, 5-6

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

REWITALIZACJA STALE AKTUALNA

Rewitalizacja nie tylko w rozumieniu medycznym, oznaczająca przywrócenie ludziom starym sprawności fizycznej – sił witalnych, lecz także w rozumieniu urbanistyczno-architektonicznym jest problemem „wiecznie żywym”. Alternatywą jest fizyczna śmierć człowieka, budynku, układu urbanistycznego lub całego miasta.

Zrozumiałe jest więc szerokie zainteresowanie społeczne i ekonomiczne rewitalizacją w każdej skali, zwłaszcza dotycząca zdegradowanych obszarów miejskich, w tym najbardziej podatnych na działania rewitalizacyjne terenów przemysłowych, powojkowych itp., które mogą być wykorzystywane do celów mieszkaniowych, kulturalnych, sportowych i innych.

Problemom rewitalizacji, dyskutowanym na I Kongresie Rewitalizacji Miast Polskich w 2010 r. poświęcony był w całości numer 3/2010 Problemów Rozwoju Miast, stanowiący swego rodzaju podsumowanie cennych rozważań teoretycznych i doświadczeń praktycznych.

II Kongres Rewitalizacji Miast Polskich w 2012 r. także zaowocował znaczną liczbą cennych opracowań, które publikujemy w kilku kolejnych numerach PRM.

Bieżący numer zawiera kontynuację tematyki rewitalizacyjnej w ujęciu systemowym, odnoszącym się do zaistniałych zjawisk towarzyszących procesom tego swoistego liftingu w różnych skalach przestrzennych i zróżnicowanych obiektów, poddawanych tym zabiegom. Natomiast barierami rewitalizacji również „wiecznie żywymi”, poza oczywistymi problemami finansowymi, są błędy systemowe w gospodarowaniu przestrzenią, niekontrolowane rozprzestrzenianie się zabudowy, brak lokalnych programów działania i skutecznego zaangażowania społecznego w układach partnerskich publiczno-prywatnych. Opisywane już wielokrotnie pozytywne doświadczenia krajów europejskich nie przekładają się na powszechny system motywowania mieszkańców rewitalizowanych obiektów do zaangażowania inwestycyjnego.

Konsekwencją rewitalizowania przestrzeni i obiektów jest najczęściej rozwój ilościowy oraz poprawa standardów budownictwa mieszkaniowego. Dotyczy to zarówno przebudowywanych i modernizowanych śródmiejskich kamienic, jak też adaptacji na cele mieszkalne obiektów fabrycznych, bądź też budowy nowych budynków mieszkalnych na terenach przemysłowych. Niezależnie od widocznych efektów ilościowych i jakościowych polskiego budownictwa mieszkaniowego ostatniego 20-lecia potrzeby mieszkaniowe są nadal niezaspokojone.

Witold A. Werner
Redaktor Naczelny

REVITALIZATION IS EVER CURRENT

“Revitalization” not only in the medical meaning refers to the recovery of physical fitness of old people, or regaining of vital forces, but in the urban planning and architectural meaning it remains to be an ever current issue. Its alternative is the death of a human being, a building, an urban layout, or a whole town.

Consequently, a common social and economic interest in revitalization is understandable in any scale, especially in respect of degraded urban areas, including the post-industrial, post-military and similar areas that are the most susceptible to revitalization operations and can be used for residential housing, cultural, sports and other purposes.

The whole issue 3/2010 of the *Urban Development Problems* (PRM) was dedicated to various aspects of revitalization discussed at the First Polish Town Revitalization Congress of 2010. The Congress provided conclusions of valuable theoretical considerations and practical experiences.

The Second Polish Town Revitalization Congress of 2012 also brought a number of interesting studies to be published in subsequent issues of PRM.

The current issue contains a continuation of revitalization discussions under a systemic approach, referring to the phenomena that accompany the process of specific lifting applied in various spatial scales and diverse facilities subjected to revitalization operations. However, in addition to obvious financial problems, other revitalization barriers are equally “ever current”: systemic errors made in space management, uncontrolled urban sprawl, lack of local action programmes or effective community involvement within public-private partnership. Positive experiences of the European countries which have been described quite often before are not reflected in any general system of motivating the residents of the revitalized buildings to get involved in the capital investment processes.

Most often, the house building expansion and improvement of housing standards are consequences of space and facility revitalization. That concerns remodelled and modernized inner-town tenement houses and adaptation of factory facilities for housing purposes, as well as construction of new houses on post-industrial areas. Regardless of the visible quantity and quality effects in the Polish residential house building in the past twenty years, housing needs still remain unsatisfied.

Witold A. Werner
Editor-in-Chief